

ת"פ 2676/03/16 - מדינת ישראל נגד דוד מאיר עוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 2676-03-16 מדינת ישראל נ' עוז

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה אברהם ישי
נגד
הנאשמים דוד מאיר עוז
ע"י ב"כ עו"ד שרקוביק ועו"ד קפלנסקי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במהלך שמיעת הראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 20.10.2015, החנה הנאשם את רכבו בחניית נכה. בהמשך, הגיעו למקום שוטרים בעקבות שיחת טלפון של המתלונן אל מוקד המשטרה. בשלב זה, החלו הנאשם והמתלונן לגדף האחד את השני. בנסיבות אלה, ובנוכחות שוטרים, תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח בראשו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן דבר באפו, נפיחות באף, שטף דם ושפשוף קטן.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שרות המבחן לגבי הנאשם. הנאשם בן 54, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד בתחום השיפוצים. לטענתו, המתלונן החל לגדפו בעת שהשוטרים היו במקום ועסקו ברישום דו"ח בשל החניה, ואילו הוא התקשה לווסת את רגשותיו כך שנגח באימפולסיביות במתלונן. הנאשם הביע חרטה על המעשה. שרות המבחן ציין כי הנאשם הצליח, במהלך הפגישה, לבחון אלטרנטיבות אחרות בהן יכול היה לנקוט. לאור החרטה שהביע הנאשם, אמפטיה כלפי המתלונן והיעדר עבירות אלימות בעברו, העריך שרות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות מצידו.

בשל שלילת צורך טיפולי על ידי הנאשם, ועיסוקו כיום בקשיים כלכליים, לא המליץ שרות המבחן על הליך שיקומי. בשל פגיעה אפשרית בפרנסת הנאשם ככל שיוטל עונש מאסר או מאסר בעבודות שרות, המליץ שרות המבחן להטיל של"צ בהיקף של 250 שעות, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות המקרה, אשר אירע בנוכחות שוטרים, ולחבלות שנגרמו למתלונן.

עמוד 1

לטענתו, יש להילחם באליומות בכביש, אשר תוצאותיה עלולות להיות קטלניות, ובמקרה הנדון מצויות על סף חבלה חמורה. לפיכך, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין שנים עשר ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר. בנסיבותיו של הנאשם, לו שתי הרשעות קודמות בגין ריצה שני מאסרים בעבודות שרות, עתר ב"כ המאשימה להטלת עונש בשליש התחתון של מתחם הענישה, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען כי ב"כ המאשימה לא הציג כל פסיקה שיכולה לתמוך בטיעוניו לעונש, ומדובר בטיעון לא סביר. עברו הפלילי של הנאשם אינו בעבירות אלימות אלא בהעסקת עובדים זרים. עוד טען, כי מדובר בהסתבכות חד פעמית בעבירת אלימות, לגביה יש להתייחס לנסיבות המפורטות בכתב האישום וכן לתוצאה לפיה מדובר בשבר שהתאחה. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו, כי הנאשם ביצע טעות עליה הוא מתחרט, וענישה תפגע בו ובשלושת ילדיו אותם הוא מפרנס. לפיכך, עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן. ב"כ הנאשם צירף פסיקה לתמוך בטיעוניו.

הנאשם בעצמו, טען כי התעצבן על כך שהשוטרים לידו לא עשו דבר, על אף שהוא ביקש סליחה על החניה במקום האסור, אך המתלונן קילל ודיבר "לא יפה". הנאשם ביקש הקלה על מנת שיוכל לפרנס את משפחתו בכבוד.

דין והכרעה

מתחם הענישה

5. לכל אדם קיימת הזכות לביטחון אישי ולשלמות גופו. מדובר בערך חשוב ומשמעותי, עליו יש להגן ולשמור מפני מעשי אלימות המהווים תופעה נרחבת בחברה. מעשים אלה מופיעים במגוון צורות, בנסיבות שונות ובמידת חומרה משתנה.

כפי שנקבע, "לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו" (רע"פ 4088/13 אחמד הדרי נ' מדינת ישראל (11.6.13), פסקה 6). לפיכך, משקל נסיבות ביצוע העבירה, במיוחד במנעד הנסיבות הרחב של עבירות אלימות, מקבל מקום משמעותי בעת קביעת מתחם הענישה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13), פסקאות 8-9).

רמת הענישה בגין עבירות אלימות משתנה בהתאם, כשמדיניות הפסיקה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה, ו"אין בה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו" (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי (1.1.14), פסקה 12).

עיון בפסקי הדין אליהם היפנה ב"כ הנאשם, מצביע על ענישה מקלה בעבירות אלימות, החל מסיום הליך באי הרשעה וריצוי של"צ ועד למאסר מותנה ושל"צ. לצד זאת, ניתן בהחלט לציין פסיקה מחמירה, כגון מאסר למשך 9 חודשים בגין עבירה של פציעה בדמות שבר באף וחתך בקרקפת, על אף המלצת שרות מבחן לביטול ההרשעה (רע"פ 4454/18 אלעד בוחבוט נ' מדינת ישראל (12.6.2018)) או מאסר למשך 8 חודשים בגין

עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש (שטף דם ונפיחות) וכן היזק במזיד (רע"פ 4968/14 קונסנטין פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.2014)).

כל מקרה ומקרה בפסיקה, נבחן בהתאם לנסיבותיו ולנסיבות מבצע העבירה. יחד עם זאת, ניתן בהחלט ללמוד כי בית המשפט העליון עמד לא פעם על תפקידו של בית המשפט במקרים של פתרון סכסוכים בדרך אלימה: **"נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות..."** (ע"פ 1892/15 אימאן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (31.5.15), פסקה 11).

את נסיבות המקרה הנדון יש לבחון בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, ואין להתייחס לטיעונים שהועלו על ידו רק במסגרת שלב הטיעונים לעונש (ע"פ 677/14 דני דנקנר נ' מדינת ישראל, (6.08.2014), פסקה מ"ב בפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין; ע"פ 1548/17 זיינב נ' מדינת ישראל, (9.08.2017) פסקה 21).

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם גידופים הדדיים עם המתלונן, זאת לאחר שהמתלונן הזעיק שוטרים למקום בו החנה הנאשם את רכבו בחניית נכה. הנאשם ניהל גידופים הדדיים אלה, במקום לקבל על עצמו בהכנעה כי נהג שלא כשורה, ובהמשך אף נקט באלימות פיזית בכך שנגח בפניו של המתלונן. ניתן ללמוד על עוצמת הנגיחה מהשבר, הנפיחות ושטף הדם שנגרמו. הנאשם לא היסס לנהוג באלימות זו בנוכחותם של שוטרים, עובדה המצביעה על חוסר מורא, חוסר גבולות, ופגיעה נוספת בתחושת הביטחון של האזרח אשר אינו מוגן מפני מעשי אלימות אף בנוכחות אנשי מרות וחוק.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שרות ועד מאסר בפועל למשך שנים עשר חודשים, זאת לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. לגבי מידת הקנס, יש להתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם, לגביו לא הוצגו כל ראיות. בהתאם לאמור, מתחם הענישה לגבי גובה הקנס נע בין 1,000 ₪ ל- 7,000 ₪.

העונש המתאים

6. אין מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם, אשר אף ריצה בעבר שני מאסרים בדרך של עבודות שרות, זאת בשל הרשעות בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל. לצד זאת, מדובר בעבירות שאינן עבירות אלימות, כאשר הנאשם לא הורשע מעולם בגין עבירות מסוג זה.

הנאשם כפר תחילה במיוחס לו, אך שמיעת הראיות הובילה לתיקון כתב האישום בו הודה. בנוסף, ניתן ללמוד אף מהערכת שרות המבחן כי מדובר במקרה שאינו מאפיין דפוסים אלימים וכי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם.

עוד יש לשקול את השפעת העונש שיוטל, על הנאשם ועל משפחתו הקרובה, עונש אשר עלול לפגוע בפרנסת המשפחה. יחד עם זאת, אופי העבירה ונסיבותיה מחייבים מתן משקל רב לאינטרס הציבורי שבהטלת עונש חד וברור, הקובע את אופי הענישה הצפויה לאדם הנוקט באלימות במקרים דומים. עקרון ההלימה מחייב זאת. לפיכך, נסיבותיו האישיות של הנאשם ישפיעו על מידת העונש שיוטל אך לא על סוג העונש.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך שלושה חודשים שירוצה בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שרות.

ב. מאסר למשך חמישה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג כלשהו.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או שלושה ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 1.2.19 ומידי חודש בחודשו.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לממונה על עבודות שרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, במעמד הצדדים.